

[Sundhedsministeren]

bejdskraften over landegrænserne? Det er sådan set noget, vi har argumenteret for i årevis både i EF-sammenhæng og i nordisk sammenhæng, så det undrer mig, hvis det skulle være et problem, at der er svenske sygeplejersker, der arbejder i Danmark.

Jan Køpke Christensen (FP):

Kan ministeren bekræfte, at der – og jeg håber, at ministeren vil svare på, om han vil tage spørgsmålet med til amterne – hurtigt kan opstå problemer med hensyn til sprogbarrierer?

Jeg mindes en tidligere sag, hvor en dansk statsborger, der er jordemoderuddannet i Tyskland, ikke kunne få autorisation i Danmark, og en af begrundelserne var, at der, hvis det ikke havde været en dansk statsborger, ville have været sprogbarrierer. Nu var det en dansk statsborger, men alligevel kunne den pågældende ikke få autorisation, medmindre den pågældende havde to års erhvervspraktik fra udlandet; hun kunne altså ikke optages herhjemme som jordemoder. Vil man lave de samme regler med hensyn til sygeplejersker?

Og med hensyn til mødet med amterne: Vil man også tage den diskussion op, der har været med hensyn til varsling af orlov til det pågældende personale? Jeg synes, det også er vigtigt at få belyst spørgsmålet om varslingen.

Ellemann-Jensen (V):

Ja, hr. statsminister, jeg må indrømme, at de mange ord fra statsministeren og suppleret af sundhedsministeren har gjort mig lidt forvirret – måske på et lidt højere plan, men dog forvirret – omkring noget, der vel egentlig er et forholdsvist enkelt problem.

Nu forstår jeg på det, der er sagt i besvarelser af dette spørgsmål nummer to, at orlovsordningerne jo altså kan føre til, at ventelister alt andet lige bliver længere. Det gælder vel også de ventelister, som spørgsmål nummer et drejede sig om, nemlig ventelister for hjertepatienter. Derfor vil jeg gerne spørge i nær tilknytning til spørgsmål nummer to, om specielt de ventelister, der gælder hjertepatienter, og som altså nu bliver længere som følge af orlovsordningerne, kan gøres kortere ved, at man benytter privathospitaler.

Jeg siger det ikke for at påstå, at den tidligere regering gjorde det bedre, eller at den nuværende regering gør det dårligere. Spørgsmålet

må være, om det kan gøres endnu bedre, end det gøres i dag. Derfor dette ganske enkle spørgsmål: Kunne man afbøde nogle af virkningerne – som følge af orlovsordningernes indflydelse på ventelisterne – ved at benytte privathospitaler?

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Jeg er glad for hr. Ellemann-Jensens sikkert velmente forsøg på at afdramatisere debatten ved at sådan mildne det, som forgænger fra hr. Ellemann-Jensens parti var inde på: at alle problemer er opstået efter den 25. januar sidste år. Det er jeg glad for, og det er jeg taknemmelig over. Det bidrager til en mere nøgtern debat.

Til spørgsmålet om orlovsordningernes betydning for ventetiderne – det er jo tiderne, der er det afgørende – må jeg sige: Det mener jeg ikke vi kan drage nogle faste konklusioner af på nuværende tidspunkt. Jeg mener, vi skal afvente mødet på fredag mellem amterne, amternes sygehusudvalg og sundhedsministeren og den kortlægning, sundhedsministeren har foretaget på det tidspunkt.

Men jeg har også sagt, at hvis der så viser sig at være problemer, som ikke kan løses med en bedre planlægning, en bedre organisering, en bedre tilrettelæggelse af området eller løses ved en uddannelsesindsats, må vi naturligvis sammen få det spørgsmål løst. Det mener jeg man skal forholde sig helt åbent til.

Til spørgsmålet, om hjertepatienters henvisning til privathospitaler kan nedbringe ventetiderne, vil jeg sige til hr. Ellemann-Jensen: Det har vi jo drøftet under det foregående spørgsmål, og svaret er jo det enkle, at det faktisk afhænger af den samlede hjerteoperationskapacitet. Det afhænger ikke af valget mellem private eller offentlige hospitaler; det afhænger af, hvor stor en samlet hjerteoperationskapacitet vi har her til lands.

Og så må jeg i øvrigt henvise til sundhedsministerens besvarelse, hvor han jo også sagde, at der ikke er begrænsninger for amternes anvendelse af privathospitaler her til lands. Ethvert af amterne, der jo har ansvaret for sygehusvæsenet, kan henvise en patient til et af privathospitalerne, hvis man skønner, at der er behov for det, eller det kan bidrage effektivt til en yderligere forøgelse af hjerteoperationsaktiviteten. Det har ethvert amt her i landet kapacitet til og mulighed for.